

Fizikî Varlık ve Hareketlerimiz, Ânlık Var - Yok edilişlerle Gerçekleşiyor

Varlığın; Rabbinden, geçici veya kalıcı bağımsız kalabileceği, "kendinden kaynaklı" veya "kendi fıtrat ve mahiyetine ödünç verilmiş", herhangi bir "kuvvet ve sıfatı, tabiât ve özelliği" yoktur ve olamaz. Mahlûkun "kuvvet ve sıfatlarını" geçtik; o mahlûkun "fizikî varlık / vücut / mevcudiyetinin" bile, Rabbi'nden bir ân bağlantısı kesilmez; aksi hâlde o mahlûk "adem"e düşer, yok olur! Bu, elektriğin kesilmesiyle, lâmbanın sönmesine benzer.

Yayın Tarihi : 29 Ocak 2019 Salı (oluşturma : 21.05.2019)

Varlığın; Rabbinden, geçici veya kalıcı bağımsız kalabileceği, "kendinden kaynaklı" veya "kendi fıtrat ve mahiyetine ödünç verilmiş", herhangi bir "kuvvet ve sıfatı, tabiât ve özelliği" yoktur ve olamaz. Mahlûkun "kuvvet ve sıfatlarını" geçtik; o mahlûkun "fizikî varlık / vücut / mevcudiyetinin" bile, Rabbi'nden bir ân bağlantısı kesilmez; aksi hâlde o mahlûk "adem"e düşer, yok olur! Bu, elektriğin kesilmesiyle, lâmbanın sönmesine benzer.

Çünkü: Varlığın, "**vücut ve hareket ve eylemleri**;" varlığın, içinde bulunup, yer kapladığı "zaman-mekânıyla" birlikte "**ânlık var-yok**"larla, mevcudiyet ve süreklilik ve devamlılık kazanır. Rabbimizin bu "her ân/mekân" gerçekleşen "*ol - öl*" emirleriyle; varlığın "var-yok"larında; "yaratma" için ayrı bir irade, "yoketme" için de ayrı bir irade gerekmektedir. [Not: Varlığın "var olması" için irade gerektiği gibi; varlığın "yok(luk) / yok olması" için de, ayrı bir "irade" taallük eder; "iradesizlik" değil. Yani: Rabbimiz "dilerse yaratır, dilemezse yaratmaz" değil; doğrusu: "Dilerse yaratır, dilemezse yaratmaz."]

Diğer evren ve âlemler hakkında (Vahiy ve Hadis'in ve sahih ilham, rü'ya ve keşiflerin bildirdiği dışında) fazla bir bilgimiz yok ama bulunduğumuz boyuttaki, maddî mahlûkatın, "fizikî vücut ve hareketleri", "**ânlık var - yoklar**"la gerçekleştiğini, hepimiz görüyor ve tecrübe ediyoruz, fakat farkında değiliz.

Farkında ol(a)mamızın sebebi: İçinde bizle birlikte, tüm varlık yok edildiğinden, bu "yok ediliş ve yokluğa" şahit olamıyoruz. Halbuki fizikî, somut varlığımızın, "**ânlık var - yoklar**"la gerçekleştiğini farketmek, zor değil.

Şöyle ki: Bulduğumuz "**şimdiki ân/zaman**"dan; "1 saniye", hattâ "**1 ân**" önceki ve sonraki zamana gidemediğimiz; yani "**ân**"lık bile olsa, "geçmiş" ve "gelecek zamana" gidemediğimiz ma'lûm. Demek ki; bizim "**fizikî vücut / somut mevcudiyetimiz**", sadece, o daracık "**şimdiki ân/mekân**"da; yani "**ânlık**!"

Misalen: “**Şimdiki ân/mekân**”da sandalyede oturan bir insan (*meselâ kendimizi*) tasavvur edelim. Bu kişi, “**şimdi**” sandalyeden kalkıyor olsun. Bu kişinin “**yeni şimdi**”de, sandalyeden kalkma hareketinin yaratılması için; oturuyor olduğu “**önceki şimdi**”sinin silinmesi ve yok edilmesi gerekiyor.

Yani “**oturuyor olduğu şimdiki ân/mekânı**”nın, “**geçmiş ân/mekân**” yapılması gerekiyor ki; yeni gelen “**şimdiki ân/mekânı**”nda, “*ayakta durma*” pozisyon/durumuna yer açılsın. Tıpkı; “**şimdiki ân/mekân**”a benzeyen Sinema Beyaz Perdesinde, “**ânlık resim kareleri**”nin biri giderken, diğer “**ân/mekân resim karelerinin**” gelmesi gibi.

Eğer bu kişinin, “an”da bulunan “*sandalyede oturma fizikî pozisyon ve vücudu*” silinip, yokedilmeseydi; “*sandalyede oturan önceki ben*” ve “*sandalyeden kalkmış şimdiki ben*” olarak; 2 ayrı fizikî ve somut Ayhan’ın birbirine bakıyor olması gerekirdi! Reâlitelerde böyle birşey olmadığına göre; o hâlde, içinde bizle birlikte, tüm mahlûkatın “**varlık ve vücudu, hareket ve devamı;**” her “ân” tekrar tekrar “**var - yok edilmeleri**”yle gerçekleşiyor demektir!

Ânlık yaratılma - yok edilmeler arasında geçen süre ne kadar?, Varlık; senkronize bir biçimde ve aynı ânda mı, yoksa farklı ânlarda mı var - yok ediliyor?, Meselâ: Biz yokken, “melek” gibi başka varlıklar var ediliyor; biz varken onlar yok ediliyor; böylece aynı ân-mekân (uzay-zamanı) paylaşmadığımız için, onları göremiyor olabilir miyiz?, Varlığın bu ân’lık yokolmaları; “mutlak yokolma / hiçlik” anlamında mı; yoksa sadece bu boyut (*Âlem-i Şehadet’ten*) silinip ve fakat başka boyut / âleme gitme veya oradaki bağlantısını devam ettirme şeklinde mi?, Bizim boyut (âlem / uzayımız) dışındaki mahlûkatın, vücut ve hareketi de; bizim gibi, hep böyle süresiz, yani kesikli / kesintili mi?, Bu ân’lık var - yok edilmeler; “ruh” gibi varlık ve “akıl, şuur” gibi lâtife/duyularımız için de geçerli mi?, Ahirette de, mahlûkatın “varlık ve devamlılık ve hareketi,” ânlık var - yoklarla mı sağlanıyor / sağlanacak?, Evrenimizde, tüm varlık aynı ânda var - yok edilmiyorsa veya bu senkronizasyonu bozmak mümkün olsa; meselâ “duvar” yokken, ben varlık sahasında olsam; duvarı kırmadan arkasına geçmem mümkün olabilir mi?, Gene, tüm varlık aynı ânda var - yok edilmiyorsa; yokluğa geçenleri, ben (*elektromagnetik gibi*) “dalga” olarak veya (*kütleçekim veya karanlık madde/enerji gibi*) “enerji” olarak, izini veya etkisini görüyor ve ölçüyor olabilir miyim?, Işık ve gözlem(cil)/ölçüm etkisi ve ışığın dalga - parça ikiliği; ışığın ânlık var - yoklarının, ânlık var - yok olan gözlemci tarafından, algılanmasının bir sonucu olabilir mi?, Işık gibi varlıkların “var - yokluğa” geçiş süresi ile bizim gibi varlıkların “var - yok” arası geçiş (*gidip-gelme*) süresi farklı olabilir mi?... gibi konular ayrı mesele. Belki bu gibi sorulardan, yeni çözüm ve teoriler ve yeni imkân ve teknolojiler üretilebilir.

Konumuza dönersek: Yaşadığımız evrendeki “**varlık ve hareketi**”; bilgisayar ekranındaki piksellerin yanıp - sönmeleriyle, ekrandaki cursorun hareket ettiğini görme algılamamız gibi ve bilgisayar dil ve işleyişindeki “*0 - 1, var - yok*”, yani “*sinyal gelsin - gelmesin*” komut / mantığıyla gerçekleşiyor.

Veya sinemada, “**Şimdiki Ân / Mekân**”a benzeyen “Beyaz Perdesi”ndeki “varlık ve hareket”in oluşma mekanizmasıyla, birebir aynı gerçekleşiyor; reel evrenimizdeki varlık ve hareket.

1 Uzay-Zaman’da, 2 Nokta Olamayacağı gibi; 1 Nokta’da da, 2 Uzay-Zaman Olamaz

Çünkü: Matematikte “doğru”nun, “bölünemeyen en küçük noktalar”dan oluşması gibi; “zaman” denilen dairevî süreçte, “bölünemeyen en küçük ân/süre noktaları”ndan oluşur. “Zaman” denilen olgunun teşahhus ve zuhuru ve böylelikle “süre”nin akması; “ân” denilen, hareketin olmadığı “fotoğraf karesine” benzeyen bu “süresiz nokta”ların, tekrarlı bir şekilde, ardarda “var - yok” edilme süreç ve devamlılığıyla sağlanır.

Bir sinema ve fotoğraf karesine benzeyen; yani “zaman/süre”nin akmadığı ve “hareket”in gerçekleşmediği, o donuk “en küçük ân”da bulunan “fizikî vücut” ve vücudumuzun yeni “hâl / pozisyon / durum” ve “hareketi;” birbirlerine kesikli ve boşluklu bağlanan “süresiz şimdiki ân/mekân”ların, ardarda yaratılma ve yok edilmeleriyle gerçekleşir.

Başlangıçta, renksiz ve hareketsiz bir “film şeridi”nde bulunan resim varlıkların, “şimdiki zaman - mekân” (uzay - zaman’a) benzeyen “sinema beyaz perdesinde”, ışık vurunca; zahire çıkıp, vücutlanması ve renklenmesi ve hareket bulması gibi; varlıkta, İlm-i İlâhî’den, “şimdiki zaman - mekân”a gelip, Kudret-i İlâhî ona vücut giydirip, renklendiriyor; aynı varlık, “geçmiş ân/zaman”a geçerken de o vücudu çıkarıp; yeni gelen “şimdiki ân/zaman”da, yeni maddî vücut giydiriliyor. [*Mîrac Mu’cizesi”, bu açıdan; mahlûkatın bağlı ve yapışık bulunduğu (film şeridine benzeyen) “uzay - zaman” boyutundan (kafesinden), Peygamberimizin (S.Â.V.), dikey olarak çıkması oluyor...*]

Zaten mantıken: Aynı cins iki cismin, aynı “ân/zaman”da, aynı “uzay/mekân”ı paylaşmasının mümkün olmaması gibi; iki “şimdiki ân/mekân”ın da, aynı “ân / zaman - uzay / mekân”da olmaları mümkün değil. Yani: İçinde tüm mahlûkatın bulunduğu “şimdiki ân/mekân”, içindikilerle birlikte yok ediliyor ki, yeni “şimdiki ân/mekân” gelsin, yaratılsın. Yani varlığın “fizikî vücutu” ve bu vücudun “hareket ve yeni durumları”; Rabbimiz tarafından, her ân yeniden yaratılıp - yok ediliyor.

Zamanın olmadığı, yani sürenin akmadığı ve hareketin gerçekleşmediği; ardarda yaratılıp - yokedilen ve birbirlerine kesikli/kesintili bağlı olan, bir fotoğraf karesi gibi donuk “ân uzay-zaman birim/noktaları” derken; Quantum Fiziğinde geçen, “*quantlaşma ve taneciklenmenin olmadığı en küçük uzay-zaman/mekân-süre ve basamağı*” anlatan “Planck Sabiti (Uzunluk-Süresi)” de, aynı şeyi anlatır.

Yani: Evrenimizdeki “Planck Uzunluğu”nu (uzay / mekânını), monitörlerdeki “piksel”lere benzetirsek;

evrenimizi oluşturan piksellerin yanıp - sönme süresi de, "Planck Süresi" (zaman / ân'ı) oluyor. Bu süre de, reel evrenimiz ve içindeki bizlerin, "**ânlık var - yok edilme süresi**" oluyor. Yani "fizikî (somut) vücut" ve "hareketlerimizin;" tıpkı bir bilgisayar ve TV ekranlarındaki gibi, "görüntü tazeleme / yenileme / tepkime / fps / tarama hız ve frekansı" var!...

Evrende "hareket"in olmadığını söyleyen Parmenides'in ve Elealı Zenon'a atfedilen "ok" ve "Aşıl-Kaplumbağa" paradoksunun çözümü de; bu "sürekli ve sonsuz olmayan;" yani "süreksiz ve sonlu, kesikli / kesintili ân noktaları"nda...

Bu ânlık var - yokolan evren nokta ve piksellerine; "**Evrenin Dokusu**" veya "**Gerçekliğin Yapısı**" diyebiliriz veya "Evrenin Matriks / Matrisi" de diyebiliriz. Küçük bir ihtimâlle, gerçekliğin "*ontolojik*" yapısı böyle değilse bile; zihnimizin, gerçeklikle temas ve ilişkisi, "*epistemolojik*" olarak, bize böyle bir algı sunuyor ve mantığımız da bu yolu izliyor.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta: Tüm varlığın, "*her şimdiki ân/mekân*" tecrübe ettiği, "*yaratılma - yok edilme (var - yok)*" sürecini farkedip, anlamamız için verdiğimiz, bu "sinema beyaz perdesi ve fotoğraf karesi, bilgisayar ve ekran" örneği; bir "**benzetme ve mecaz**" değil! Yani: Sinema Beyaz Perdesi ve bilgisayar ekranında, "varlık ve hareket" nasıl meydana geliyorsa, içinde yaşadığımız bu reel evrende de, aynısı oluyor!

Her Ân Yaşadığımız ama Algılayamadığımız Gerçek: Fenâ - Bekâ (0 - 1) Teorisi

Geçmiş muhakkik ve mutasavvıfların, hattâ filozof (felsefecilerin) eserlerinde de; varlığın mevcudiyet ve devamlılıklarının; "*an be ân, devamlı, yeniden var - yoklarla*" sağlandığı geçer. Fakat bu konu/olay, hak ettiği değeri o gün de görmemiş; bugün de görmüyor. Herhâlde, kâlp gözüyle görülebilen veya keşfen hissedilip - algılanabilen veya mikro (*nano veya quantum*) düzeyde gerçekleşen bir olay olarak görülmüş/görülüyor.

Halbuki devamlı ve her ân yaşadığımız bu olayın farkına varmak ve kuracağımız aksiyom ve teori ve hipotezlerin merkezine yerleştirmek; varlık ve evren anlayışımızda devrim açacak niteliktedir! Bu vak'â; sonuçları itibariyle neye yol açtığı, hangi felsefî veya bilimsel paradigmaları büktüğü veya kırıp, geçersiz bıraktığı üzerinde, araştırmalar yapmak ve öngörülerde bulunmak için, bereketli bir arazi olarak duruyor. (Meselâ: "*Bunun üzerine, sıfırdan yeni bir ilmî teoriyi, nasıl inşa edebiliriz?*" veya "*Varolan teorilerdeki, soru işaretlerini nasıl çözeriz?*"... "*Bununla, acaba gözlemci-gözlenen ilişkisi ve dalga-parçacık düalite/ikilemi çözülebilir mi?*" veya "*Işığın hızının, kaynağından/kaynağının hızından bağımsız olarak, neden sabit olduğu?*" gibi...)

Fakat bizim ana çalışma konumuz: "**Bilimsel Bilim'in eksiklik ve yanlışları**" ve yerine alternatif olarak

önerdiğimiz “İslâmî B/İlim” olduğu için ve bu yazımızın ana konusu da “Tevhid” olduğu için; konumuzla indirekt bağlantılı bu soru ve konular, başka bir çalışmanın konusu. Bu sebepten, varlık ve hareket ve durumlarının, “her ân/mekân, tekrar ve tekrar, yeniden var - yok edilme”lerinin, konumuza bakan sonuçlarına bakacağız.

Meselâ: Her ân tecrübe ettiğimiz, fakat algılamamızın mümkün olmadığı [Çünkü “yok olma” ve “yokluk”, algılanamaz (ve hâliyle hatırlanamaz); algılansa, zaten yokluk olmaz! Dahası: Yokluğa ân’lık gidişlerimizi algılayamadığımız gibi; varlığa an’lık gelişlerimizi de algılayamıyoruz.] bu durum; Bilim/sellik’in: “**Var, yok ve yok da, var ol(a)maz; herşey, sonsuz bir dönüşüm ve değişimdir**” tezini geçersiz kılar.

Meselâ: “Neden” ile “sonuç” arasında, yatay ve zorunlu bir bağ varsayan ve gene, “neden” ile “sonuç” arasındaki etki - tepki’nin, “madde”nin zatî (*madde’ye için ve mündemiç*) özelliğinden kaynaklandığına inanan Determinist ve Natüralist Felsefelerin de, ana aksiyomlarını eler.

Varlığın, her ân yeniden yaratılma - yok edilmesiyle sağlanan, “vücut ve devam/bekâsı;” Samed ve Kayyum olan Rabbimiz’in; (*her bir ân O’na muhtaç olduğumuzu gösteren,*) varlığa vurduğu, en açık mühürlendendir.

Varlığın, ânlık var - yok edilmeleri; evreni, “*yaratıcı ve faili, özne ve ustası yok(muş), varsa bile varlık ve işleyişine karışmıyor(muş); herşey, ‘otomatik neden - sonuç mekanizmaları’ ve ‘madde - enerji etkileşim ve dönüşümleriyle’ olabilir ve oluyor(muş)*” önvarsayımıyla; yani “ateist ve deistik” önkabül ve aksiyomlarla inceleyen ve tasvir eden Bilimsellik Felsefesi’ne de, cevap niteliğindedir!...

Elhasıl: Varlığın değil, başka bir varlığa “*etki ve tepkisi;*” tek başına o varlığın, her ân/mekân ayakta durup, “*yokluk*”a düşmemesi bile; Rabbimiz’in sürekli tecelli ve tezahür eden, irade ve kudretine, isim ve sıfatlarına bağlı ve bağımlıdır.

Tıpkı: Yanan bir ampulün, elektriğin kesilmesiyle, ışımaya ve ısınmasının son bulması gibi; eşyanın da, Rabbi’nden bağlantı ve illiyetinin kopması, yokluğa düşmesini netice verir. Zaten mahlûkatın vücudu; (*önceki yazımızda anlattığımız; “terazinin iki eşit kefesi” gibi*) “mümkün” kategorisindedir; yani “varlıkla - yokluğu” eşit; yani olsa da olur, olmasa da olur. Varlık; bu “**mümkün**” sıfatından; Rabbimiz’in sıfatı olan “**vacib / vacibîyet**” (*olması zorunlu, olmasa olmaz; olmaması, tenakuz ve çelişkiye yolaçtığından, imkân ve tasavvur ve tahayyül mümkün değil*) sıfatına çıkamaz.

Zaten varlığın “*vücut ve mevcudiyeti*”, Rabbimiz’in varlığına nisbetle, “**gölge**” gibi zayıf ve kuvvetsizdir; O’nun tecelli ve kudreti ve tutması olmadan, kendi başına sabit ve bağımsız bir “varlık

ve vücudu" yoktur; hâliyle "özellik ve sıfatları, kuvvet ve kudreti" de yoktur...

Asıl konumuz "**Tevhid**"e dönersek, elhasıl: Rabbimiz, kâinatta "**anonim şirket**" tarzında bir işleyiş ve yönetim kurmamıştır! Zaten ortak ve yardımcıları kullanmak, acz ve ihtiyacın doğurduğu bir zaruret ve mecburiyetten kaynaklanır ki, Rabbimiz bundan münezzehtir. Veya, ortak ve yardımcıları kullanmak; güçsüzlük ve eksiklikten kaynaklı, bir maslahat ve faydadan kaynaklanır ki, Rabbimiz'in böyle bir fayda te'minine de ihtiyacı yoktur.

Elhasıl, Tevhid: Rabbimizin, "**zâtında ve tanrılık / ilâhlığında**" ortağı olmadığı gibi; "fiil ve icraatlarında" da ortakları olmadığını ve yardımcıları kullanmadığını anlatır. "Varlık"; hiç yokken "*var etme*" ve ayrıca "*yokluğa düşmekten*" muhafaza edip - "*varlıkta tutma*;" sonra da, bu varlığı, en küçük zerresine kadar "*hareket ettirmesinde, terbiye ve çalıştırmasında, idare ve işletmesinde ve sonuçları olan eserlerinde*;" müstakil ve kendi başına işleyen "*etken araç / fail aracı / bizatihî aktif vasıta / kendinden hareketli aletler*" kullanmadığını anlatır.

Yani, Tevhid; Rabbimiz'in, kâinatın hiçbir yerinde, otomatik işleyen makina ve bilgisayarlar kurmadığını; O'ndan bağımsız çalışan / çalışabilecek, otomatik sistem ve mekanizmalar yaratmadığını anlatır.

Varlığın; kendi başına, otomatik çalışma ve ürün / çıktı üretmesini geçtik; O'ndan bağımsız, ayakta (varlıkta) durmaları, bir ânlık bile mümkün değil! Çünkü: Yukarıda anlattığımız; varlığın, "varlık ve hareket ve devamlılığı", Kayyum ve Samed olan Rabbimiz'in, "ân'lık yaratma ve yoketme"leriyle sağlanır...

İlim ve İrade, Hayat ve Gücü olmayan bir Bıçak, Ekmek Kesebilir mi?

Meselâ: Bir "bıçak", bizzat/bizatihî/kendinden hareketli ve aktif ve faâl olamaması gibi; "varlık"ta (*en küçük nokta ve zerresine kadar*), Kudret İlâhî'nin tutması (*veya "kuvvet" olarak tecelli ve tezahürüyle*) ve hareket ettirmesi ve yönlendirmesiyle, ayakta (*varlıkta*) durabilir ve hareket edebilir.

Nasıl ki "bıçak", ekmek kesmeyi niyet edip, amaçlayamaz ve bunun için kendi kendine havalanıp, ekmeği kesemez! Zaten bunun için, ne ekmeği göreceği bir gözü ve hayatı ve ne, bunu irade edecek bir akıl ve şuuru ve ne de, ekmeği nasıl keseceği hakkında bir ilmi var! Yani ekmeği kesen bir bıçak gördüğümüzde, bıçağın sahip olmadığı tüm bu özelliklere sahip birinin, o ekmeği kestiğini biliriz.

Bundan o kadar eminizdir ki; bıçağı tutan insanı ve elini görmesek bile, "*bu bıçak, herhâlde uzaktan*

kumanda ediliyor veya birisi programlamış” diye, çevremize bakar; bıçağın, canlı ve şuurlu operatörünü, ilim ve iradeli ustasını, programcı ve failini ararız. Çünkü: Edilgen ve münfail “bıçağın,” etken ve fail “özne”si olmadan; kendi kendine kalkıp, herhangi birşeye, “araç ve sebep, alet ve vasıta” olamayacağını biliriz!

Bu “bıçak” örneği gibi; havada gördüğümüz câmid ve cansız, “ufacık bir taşın” bile, kendi kendine, yerden kalkıp, havalanamayacağını bilirken; uçsuz bucaksız uzayda, kentilyonlarca yıldız, gezegen, seyyarenin; havalanıp, sonra dengeye girip, sonra da iki çeşit hareketle (*hem de, namludan çıkan mermiden çok daha hızlı!*) dönmesini; Bilimsellik Felsefesi’nin, bu işlerin hakikî fail ve sebebi olan Rabbimiz’den kopartıp; sonra da tutup: “*Yıldızların, bu ölçülü ve nizamlı hareketleri ve boşlukta durma, dönme ve dengeleri; bütün bu işleyiş, bir rüzgârın tahrikiyle (kütleçekim rüzgârı!) olmakta*” demesinin, inandırıcı olmadığı ortada!

Bilimsellik Felsefesi’nin ürünü olan Bilim’in; Rabbimiz’in evrendeki fiil ve eserlerini, “*kütleçekim, tabiât, tesadüf-zorunluluk, evrim-devrim, patlama-çatlama, madde-enerji dönüşümleri*” gibi “**failsiz sebeplere**” vermesinin, saçmalık ve muhâliyeti ortada! “*Falan kuvvet, bilmem ne ısı - basınç; şu kanun, bu mekanizma, o döngü, bu değişim, şu sistem*” diyerek; evreni, güya “**failsiz ve öznesiz;**” yani güya “*kendi kendine çalışan ve işleyen, otomatik bir makina ve bilgisayar(mış)*” gibi tasvir etme ve anlatmasının, kurgusalılığı ortada!

Bilim/sellik Felsefesi’nin Kesret Teorisinden, İslâmî B/ilim’in Tevhid Teorisine

Elhasıl: Herhangi bir Fizik Kanunu gibi, evrende geçerli ve görünen (*ve Fizik - Kimya Kanunlarının geçerlilik şart ve sınırlarının aksine, mikrodan - makroya her yer ve zamanda geçerli ve işler olduğu görülen ve görülmeyen kısmı da böyle olduğu anlaşılan*) bu “**Tevhid Kanunu**”nun anlam ve sonucu ise:

“**Bilim’in**, evreni ta’rif ve tasvir ederken kullandığı; failsiz “**Deterministik Felsefe**” ve gözlem - ölçümlerini üzerine temellendirdiği “**Nedensellik Şablonu**”nun; (*yani “neden - sonuç ilişkileri, madde - enerji etkileşimleri, tabiât - doğa yasaları, tesadüf - zorunluluk süreçleri” gibi izahların;*) evrenin, **bütüncül (holistik) ve rasyonel ve reel** (*vak’âya mutabık*) açıklamasını vermediğidir.

Bilim/sellik’in; varlığı, failsiz; tıpkı “**otomatik çalışan bir bilgisayar ve makina**” gibi metaforize etmesi ve “**aksiyomatik**” olarak, evreni böyle modellemesinin, doğru olduğuna inanması ve önvarsaymasının sonucu olarak: Evrende işlediğine inandığı, “*Allah’tan bağımsız varlık ve mekanizma*”, yani “*otomatik işleyen faâliyet ve sistemler var(mış)*” gibi; yani “**Ateist ve Natüralist Felsefe**”ye göre ürettiği ve konumlandığı “**Bilimsel Bilgiler**”in, evrenin gerçek ve doğru resmini vermediğidir.

Bilim'in bu; varlık ve hareket ve işleyişinde *"fail ve özneye"* ihtiyaç duymayan **Ateist ve Deist, Determinist ve Natüralist Felsefe** ve İnançlara göre kodlayıp - dizayn ettiği "Bilimsel Bilgi" ve izahları; gerçekte, Bilim'in, gözlem - araştırmalardan elde ettiği bir **"bilgi ve veri"** olmayıp; kendi *"ateistik önvarsayım ve öninanç"*, yani *"aksiyomları"*nın bir ifadesidir. Deney ve gözlem - ölçümleriyle, kâinattan elde ettiği bilgi ve keşiflerini; bu aksiyomatik inançlarına göre kodlayıp, tasvir etmesinin neticesidir.

Yani: Seküler ve lâik, tarafsız ve nötr olduğu iddia edilen "Bilimsellik, Bilim, Bilimsel Bilgi"; **"failsiz"** veya (*"tesadüflerin doğurduğu zorunluluklar ve zorunlulukların doğurduğu tesadüfler; çekim - basınç - kuvvet ve uzun zaman gibi sebepler; falan doğa kanunları, filân mekanizma/sistemler"* gibi) **"sahte failli"**; yani ateist ve deist şablon ve determinist kurgu üzerinde yapılandırılıp, inşa edilir.

Halbuki; *"eserin, müessirsiz ve fiilsiz; fiilin de, failsiz olması"* mantıken muhâldir. Bilimsellik Felsefesinin ve bunun ürün ve sonucu olan Bilim'in ise; evrene bakarken **"kim"** ve **"niçin"** sorusunu devredışı bırakarak; sadece **"ne, neden, nasıl"** gibi sorulara cevap araması ve bulduğu cevapları da *"failsiz"*; yani ateist ve deist felsefeye göre tasvir edip, kurgulaması; hem *"aklî ve ilmî"* temelden ve hem de *"gözlem ve deneyden"* yoksundur. Yani akıl yürütme ve düşünmeyle bu sonuç çıkmadığı gibi; evrende yapmış olduğumuz gözlem - deneylerden de, böyle bir keşif ve sonuç çıkmaz, çıkmamıştır.

O hâlde, herşeyden önce; Bilimsellik Felsefesinin ürün ve sonucu olan Bilim'in; *"cansız ve cahil, şuursuz ve kör olan nedenler"*in, onları kullanan ve yöneten şuurlu bir *"fail ve özne"* olmadan; bu "sonuçlar"a, "neden" olabileceğini (*yani nedenlerin, "neden" olmasının mümkün olduğunu*) ve sonra da bu "mümkün"ün gerçekleştiğini (*bu mümkün"ün vukû bulduğunu*) delillendirip, doğrulaması gerekmektedir. Ki, buradan; Bilimsel Bilginin, gözlem ve ölçüm, tasvir ve ifadelerinde kullandığı, **Nedensellik Paradigması**'nın doğru ve gerçekleşmiş bir vak'a olduğu gösterilebilir.

Böylece, biz de, Bilimsellik'in bu **"failsiz nedensellik paradigması"**nın; reel ve ontolojik bir işleyiş ve süreçten kaynaklandığına inanalım. Bunun, **"epistemolojik ve zihinsel bir şema"** veya **"hayalî bir kurgu ve tasavvur"** veya **"aksiyomatik bir öninanç ve önvarsayım"** olmadığına ikna olalım. En azından; böyle birşeyin imkân ve ihtimâlini, mümkün görebilelim!

"Şeytan taşlamaktan, salâvata sıra gelmedi" sözünde ifadesini bulan: **"Bilim/sellik Felsefesini"** ve ürünü olan **"Bilim"**i eleştirip, eksik - yanlışlarını göstermeye çalışmaktan; ne yazık ki, alternatifi olarak, önerdiğimiz **"İslâmî B/ilim"**i anlatmaya; hiç değilse örneklerle farkını göstermeye sıra gelmiyor!

Sonraki yazılarımızda (*inşâallah*), "**Bilim/sellik Paradigması**"nın, evreni parçalayıcı ve insan zihnini, kesret (*çokluk*) ve tabiât - tesadüf - sebepler'e dağıtıcı bakışı yerine; önerdiğimiz "İslâmî B/İlim"ın, bütüncül (*holistik*), "**Tevhid Paradigması**"nın farkını anlatmaya çalışacağız.

Böylelikle: Bilimsellik Felsefesi'nin; "*Delil ve ispatı mümkün değil, bilgi ve gözlemin konusu değil; sadece inanç ve felsefenin konusu, din ve metafiziğin alanı*" diyerek, dışladığı ve evrene sormadığı "**kim ve niçin, anlam ve amacı ne?**" sorularından mahrum olmasının; Bilim'i, nasıl "*Ateist ve Deist Felsefî İnançlar*"a savurduğu ve nasıl, "*Ateizm ve Materyalizm, Determinizm ve Natüralizm*"in teorisyen ve savunucusu yaptığı netleşsin. Bilim/sellik'in; evren hakkında verdiği bilgi ve tasvirlerde, ne gibi safsata ve hurafeler ürettiği ve hangi "varlık ve tanrı anlayışına" ve hangi "**ateist ve deist metafiziğe**" yaslandığı anlaşılsın.

Camı kıran Biz miyiz, yoksa taşın Hızı veya Kütlesi mi ya da camın, taşa Tepkisi mi?

Fakat, konumuz "*tevhid*" olunca; Rabbimiz'in, eşyada "*nedensellik ve sebep - sonuç ilişkisi*"ni nasıl kurduğunu anlamamız önemli. Gerek "*varlık - varlık*" arasında ve gerekse "*varlıkla - Rabbimiz*" arasındaki bağlantı ve illiyetin keyfiyeti; eşyanın ontolojisi ve bizim bu ontolojiyi, "epistemolojik" olarak nasıl algılayıp / anlamdığımız çerçevesinde; merkezî bir öneme sahip. Varlığın, yatayda kendi arasındaki ilişki ve dikeyde Rabbimiz'le ilişkisinin ne şekilde olduğu; öğrendiğimiz bilgi ve inanç ve yaslandığımız temel önkabül ve değerlerimizle de yakından bağlantılı.

Bu bağlamda, gelecek yazımızı; filozof İbn-i Rüşd'ün "**ateş - yanma - yakıcılık**" örneğiyle, İmam-ı Gazalî Hazretlerine (R.Â.) itiraz ettiği "*Rabbimiz ve sebep - sonuç ilişkisi ve illiyeti*" konusunda, kimin haklı olduğunun "tevhid" açısından araştırılmasına ayırdık.

Ulaştığımız netice itibariyle; İbn-i Rüşd'ün haksız ve İmam-ı Gazalî'nin de, neden haklı olduğunun anlatılacağı gelecek yazımızda, cevabını arayacağımız sorular: Ateş, ateş olarak kalıp; yakmaması mümkün mü?, Ateşin yanma-yakıcılığı; kendinden midir, Rabbimiz'den midir?, Yanma-yakıcılık; ateşin fitratına konup, doğasından kaynaklanan bir zorunluluğun gerçekleşmesi mi; yoksa Rabbimiz'in eşyaya devamlı tecellisi icabı, bir mümkünün gerçekleşmesi mi?...

Ayhan KÜFLÜOĞLU

Bu dökümanı orjinal adreste göster

Fiziki Varlık ve Hareketlerimiz, Ânlık Var - Yok edilişlerle Gerçekleşiyor